

blod og urin ikke skal foretages uden politiets efterfølgende skriftlige begæring herom. Har promillen efter det oplyste under eller efter kørslen været 0,5 0/00 eller derunder, og er trafikanten ved den kliniske undersøgelse fundet påvirket, bør der normalt begæres medikamentundersøgelse af de indsendte blod- og urinprøver.

Af tal fra Politiets årsberetning fremgår det, at der har været følgende antal sigtelser for overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1:

1997 156 sigtelser

1998 175 sigtelser

Det skal bemærkes, at praksis for kontrolproceduren er, at politiet i anledning af trafikanters kørselsfejl eller færdselsuheld foretager legemsbesigtigelse af køretøjets fører. Hvis der er rimelig grund til mistanke om, at føreren er påvirket af spiritus, opstemmende eller bedøvende midler eller lignende tilstand foretages anholdelse, og den pågældende fører fremstilles for en læge med henblik på blodprøveudtagelse m.v.«

Rigspolicechefen har supplerende bemærket følgende:

»Spørgsmålet om medicin/narkotika og trafiksikkerhed har i de senere år været genstand for stigende opmærksomhed, idet det ved retskemiske undersøgelser i stigende omfang er blevet muligt at påvise tilstedeværelsen af lovlige eller ulovlige stoffer, om hvilke det må antages, at de kan influere på den pågældendes evne til at føre motordrevet køretøj.

Rigspolicechefen er sammen med andre myndigheder ved at undersøge, om tekniske hjælpemidler kan anvendes til at påvise medicinpåvirkethed hos førere af motorkøretøjer.«

Spm. nr. S 2321

Til sundhedsministeren (7/6 99) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at den igangværende undersøgelse af den mulige kræftisiko ved at tale i mobiltelefon understøttes med de nødvendige midler, så undersøgelsen kan færdiggøres?«

Begrundelse

Et projekt om undersøgelse af en mulig risiko ved at tale i mobiltelefon er på nippet til at måtte opgives på grund af manglende penge.

Undersøgelsen forestås af Kræftens Bekæmpelse, og hidtil har to danske mobiltelefonselskaber, Sonofon og Tele Danmark, bidraget med penge til undersøgelsen, men vil ikke fortsat støtte denne. Begrundelsen er, at der siden undersøgelsens start er kommet flere selskaber på markedet, der ikke bidrager hertil, og at det er opfattelsen, at bidrag til undersøgelse af den mulige kræftisiko i virkeligheden burde komme fra producenterne af mobiltelefoner.

Uanset om argumenterne for ikke at bidrage til den videre undersøgelse er rimelige eller ej, er det spørgerens opfattelse, at det er vigtigt, at fortsætte undersøgelsen af den mulige kræftisiko ved brug af mobiltelefon. Tilmed er det et relativt beskedent beløb, der skal til for at holde den fortsatte undersøgelse i gang.

Svar (18/6 99)

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg er enig i, at det er vigtigt, at undersøgelsen gennemføres. Både forbrugerne og telefonselskaberne har en interesse i at få afdækket, om der er en øget risiko for at udvikle kræft, hvis man taler meget i mobiltelefon. Jeg finder det meget beklageligt, at man fra branchens side i første omgang ikke har kunnet finde sammen om at bevilge det ekstra beløb, der skal til for at gennemføre undersøgelsen. Jeg vil derfor opfordre branchen til at genoverveje sin stillingtagen.

Da der er tale om et forskningsprojekt, vil jeg desuden rette henvendelse til forskningsministeren for at høre om mulighederne for, at Kræftens Bekæmpelse kan ansøge om statslige forskningsmidler til undersøgelsen.

Så snart forskningsministerens svar foreligger, vil jeg orientere Sundhedsudvalget herom.

Spm. nr. S 2520

Til sundhedsministeren (2/7 99) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren på baggrund af kræftforskningsforsøgene på Århus Kommunehospital